

Lillomarkas Venner

Fylkesmannen i Oslo og Akershus
v seksjonssjef Ellen Lien,
fmoapostmottak@fylkesmannen.no
Deres ref: 2017/11266-1 M-NA

Oslo 9.5.2017.

Vedr. "Svar på henvendelse om nylaget sykkelsti i Lillomarka naturreservat"

Vi takker for svarbrev datert 8.3.2017 til vår henvendelse vedrørende etablering av sykkelsti i Lillomarka naturreservat. I sitt tilsvarende svar synliggjør Fylkesmannen i Oslo og Akershus (FMOA) en grundig og seriøs gjennomgang av problemstillingen. Det setter Lillomarkas Venner stor pris på.

Vi ser også positivt til å delta på et eventuelt dialogmøte med NOTS og forvaltningsmyndigheten.

Kommentar til Fylkesmannens konklusjon

I følge konklusjonen fra FMOA er det i dag ikke mulig å svare sikkert på om sykling foregår på gammel sti eller på ny sti som har kommet til etter at reservatet ble opprettet: *"Det fremstår ikke klart for Fylkesmannen hvorvidt stien eksisterte før vernetidspunktet, og at det dermed er tillatt å sykle her, eller om stien er etablert i etterkant av vernet. Ut fra dagens kjennskap vil det derfor være vanskelig å konkludere med sikkerhet for det ene eller andre."*

Vi forstår at FMOA har utfordringer med å konkludere annerledes når kartgrunnlag og registreringer ved vernetidspunktet ikke er presise og klart definert. "Sykkelstien" er altså fraværende i Klima- og miljødepartementets offisielle vernekart for reservatet, men Fylkesmannen *"har avdekket et par kartgrunnlag fra før 20.3.2015 hvor en sti synes å være avmerket i nærheten av «sykkelstien»"*.

I følge FMOA har man funnet første GPS-registrering av stien avtegnet via OpenStreetMap 3. mai 2015. Dette sammenfaller svært godt med tilsvarende funn som Lillomarkas Venner har gjort. I sykkelmiljøet har stien fått navnet "Superlangbein". Pr. dato er det på strava.com registrert hele 327 (!) syklistere som noterer sine personlige rekorder og konkurrerer på denne spesifikke strekningen. *Samtlige av disse registreringene er gjort etter 15. mai 2015* - mens andre traseer i Lillomarka har tilsvarende registreringer fem - seks år tilbake i tid.

Innlegg på terrengsykkel.no forsterker dette inntrykket. I en post 29.4.2015 med tittelen "Ny Lillosti søndag 3. mai kl. 12" inviterer profilen HaakonL til felles dugnad: *"Nå samler vi troppene for å få kjørt opp det nye sporet" over toppen av Slengfegoda.* En rekke personer applauderer initiativet og deltar i opparbeidelsen. 11. mai 2015 blir den nye stien gitt navnet "Superlangbein".

Lillomarkas Venner mener disse fakta nærmest er for dokumentasjon av, eller er i det minste særdeles sterke indikasjoner på, at stien "Superlangbein" ikke har vært i bruk tidligere men er opparbeidet som sti etter at reservatet ble opprettet.

Lillomarkas Venners vurdering

Diskusjonen hvorvidt denne aktuelle stien gjennom naturreservatet eksisterte før opprettelsen 20.3.2015 eller ikke, virker ganske håpløs. Kartgrunnlaget er mangelfullt og definisjonen av hva som er en "sti" er mildt sagt mangelfull, og oppfattes som upresis. På sykkelfora diskuteres f.eks. om dyretråkk er sti og om hvor mange sykkelspor som må til i blåbærlyngen før det kan kalles en sti. Dersom disse manglene i regelverket opprettholdes og videreføres, og holdningene i forvaltningen er så uklar som FMOAs svar tyder på, er det grunn til bekymring for at de mest pågående terrengsyklistene oppfatter det hele som en åpning for å fortsette med sin virksomhet med å etablere sykkelstier utenfor eksisterende stier i nåværende og nye naturreservater.

Vi tillater oss å minne om at Lillomarka naturreservat ble opprettet for å gi unik og sårbar flora og fauna et spesielt sterkt vern. Forskriftens formålparagraf (§1) sier:

"Det er en målsetting å beholde verneverdiene i mest mulig urørt tilstand, og eventuelt videreutvikle dem."

Det er nå godt dokumentert at sykling gir kraftig slitasje, utvidelse av stien, samt mye trafikk og støy i området. Det er også dokumentert at dette er et område som tradisjonelt har hatt, og har, særlig truet dyreliv. Dette gjelder ikke minst leik av storfugl og orrfugl på myrområdene tett ved den nyetablerte stien.

Dersom det ikke er mulig å dokumentere at stien har kommet i stand som konsekvens av sykling, bør området beskyttes på annet vis.

Vi oppfordrer derfor FMOA til å vurdere hvorvidt forskriftens §3 pkt c (*"Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet ..."*) kan benyttes i denne saken.

Vi viser for øvrig til Lillomarkas Venners innspill til utvidelsen av Røverkollen naturreservat der vi også tar opp problemstillingen rundt muligheten for at folk i terrengsykkelmiljøet kan sørge for å etablere stier/sykkelstier i forkant av ikrafttreddelsen av nye naturreservater.

Vennlig hilsen
Lillomarkas Venner

Frode O. Hansen (sign)
leder

Arne Odden (sign)
nestleder